

Előfizetési árak:
 Egész évre . . . 10 frt — kr.
 Félévre . . . 5 „ — „
 Negyedévre . . . 2 „ 50 „
 Egy óra . . . „ 85 „
 Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:
PÉCSÉTT. Mária-u. 1. sz.
 a kir. ítélőtábla épületével szemben,
 hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-szólások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:
PÉCSÉTT, Mária-u. 1. sz.
I. EMELET
 hová a lap szellemi részét illető minden közlemény intézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket
 a kiadóhivatal veszi fel

Egy csunya madár.

Pécs, 1896. január 14.

(*) Ámbár többször megtépászták, mint legutóbb Solferinonál és Sadowánál, hogy majdnem úgy nézett ki, mint egy koppasztott, lesóványodott madár, szívós élete azonban nem engedte kimulását, kipihente magát s a magyar kosztos meghizott, karmai veszedelmesen megnövekedtek s gyomra — e feneketlen Moloch — úgy kitágult, hogy csak embervérrel és milliókkal csillapítható éhsége.

Ez a csunya madár a kétfejű sas, mely századokon át megszállott mindent a mihez osztrák kéz csak hozzáférhet. A székesegyházak mise-könyvei, templom tornyok, kaszárnyák, középületek, órházak mind magukon viselik e csunya szimbólumot. Így aztán legkevésbé se csudálkozunk, hogy a Bécsben székelő magyar miniszterium épületének főhomlokzatán is ott terpeszkedik afféle laibachi termésköböl kifaragva egy akkora példány kétfejű sas, hogy a gyomrába beleférne az egész Bánffy-kabinet. Mert ha Magyarország területén jogosult (?) ez a szimbólum, mennyivel jogosultabb Bécsben, a hol a fészke van ennek a madárnak és kikölti sok-sok pelyhes magzatait.

Utóvégre is ez a Magyarország nevére telekkönyvezett bécsi ház valamikor a magyar kancellária épülete volt, most, az idők változásával a rendjel-miniszteriumot helyezték el benne, a melynek Jósika Samu-

báró a vezetője, a ki tegnap elég vakmerőséggel birt a magyar parlamentben kijelenteni egy feltett kérdésre, hogy: igenis, az a kétfejű állat nagyon is jó helyen van ott a bécsi magyar ház tetején és eszeágában sincs azt onnét eltávolítani.

Ha kikelnének örök sirjaikból Hentzy, Bach, Schmerling és Haynau és ezek beszélnének ma ily módon, menten összezuzná őket a felingerelt nemzeti közvélemény és bizony ebben a megdicsőült osztrák férfiakban, kik ámbár gyűlöttek mindent, a mi magyar, fel kell tennünk annyi spirituszt, hogy csak akkor mernének ilyesmivel előhozakodni, ha egy nagy sereg van a hátuk mögött.

És mégis azt látjuk, hogy egy ember, kinek magyar neve van, a ki báró, és a kinek az atyja császári-királyi („és” nélkül) kamarás volt, ez merészkedik egy maga provokálni a rég alvó szenvedélyeket, és tulteszi magát hirhedt zsarnokainkon és azt mondja, mert vegelemezesben beszéde magva oda megy ki: hogy „mi nem vagyunk magyarok, mi osztrákok vagyunk és ennél fogva dukál, hogy középületeinken az osztrák címer legyen.”

A ki ilyen módon megtagadja nemzetét, az megérdemli, hogy nemzet is megtagadja őt. A politikai erkölcsök dekadenciáját már régen észlelhetjük, és azt hisszük, hogy most már elérkeztünk odáig, midőn már tovább süllyednünk lehetetlen.

Midőn az emberi gyöngeségek legnagyobbika: a góg uralkodik, ez vezet a

törpe epigónok tetteit, ne várjunk semmi jót, míg egy erős fürgeteg el nem söpri az egész komédiás-hadat a fölszínről. Addig pedig, jó magyarom, türnöd kell, hogy a te pénzeden fentartott miniszteriumban új nemeseket is költessenek ki a kétfejű sas által; persze ezek csak gazdag emberek lehetnek.

Ez a korszak, mely Bánffyakat, és köztük Jósikákat nevel, nem a liberalizmus korszaka, melylyel szeretnek unos-untalan dobálózni, hanem a korrupcióé, mely oly nagyra hizott nálunk, hogy nagyságra szinte vetekedik a kétfejű sással.

Hiába tehát a 48-iki vívmányok, a szabadság, egyenlőség és testvériség elve nem valósulhatnak, míg nemzettagadó komédiások szeparálják orrok és pénz szerint az embereket és uszítják egymásra a különböző társadalmi rétegeket.

Igen ám, mert ha nem így cselekszenek, ők a sem minél is kevesebbek maradnak, nevüket nem hurcolják dicsőnytől körülövezve a megvásárolt uszákok, nem lesznek kékvérűek, mert kitűnik a próbánál, hogy az ő vérük is csak olyan piros, mint a kerges kezű földművesé. Magukra vessenek ezek a hivalkodók, ha előbb-utóbb elérkezik ennek a nagy próbának az ideje, midőn remegve kerik életüket attól a sokszor megrugdosott néptől.

Megmértelyezett ez a rendszer mindent, csak hogy a méreg hatása alatt elalélt nemzeteket annál jobban megnyergelhessék; ez okból nevelik már a zsenge ifjúságot a

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Erdekes asszony.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

(Orion.)

Néhány hét előtt Pécs házában meglátogattam bátyámat. Mialatt a város nevezeteseit megtekintettük csaknem lépten nyomon egy feltűnő kímézésű asszony akadt utunkba. Egyszer a templom környékén, majd a sétatéren, később egy divatkereskedés kirakata előtt és a hányszor csak találkoztunk vele, én mindannyiszor önkénytelenül megláttam lépteimet, hogy annál jobban szemügyre vehessem a feltűnő ismeretlen alakját.

Alacsony termetű, vékony nő volt, aki olajbarna arcbőrével, kuszált hajával és a bizarr összeállítású fekete-piros öltözkéssel olyan volt, mint egy spanyol cigány leány. De a legmegragadóbb egész jelenségén a odaszórt tüzből égő szeme volt! Ez a tündöklő szempár telve volt lázzal, úgy hogy szinte lobogni, szikrázni látta az ember tűzét, mikor pedig ez a felcsillanó lidérc-fény ellob-

bant benne, nyomában egy még csodásabb rejtelmes és sovárgó kifejezés kelt.

Nem állhattam meg, hogy meg ne kérdjem bátyámtól, vajjon kicsoda ez az érdekes asszony?

Bátyám szokásos gunyoros modorával felelt kérdésemre.

— Ez az asszony egy fiatal orvos neje. Én egyébiránt nem szeretem az efféle érdekes asszonyokat, a kik reggeitől estig az utcán csavarognak s akikkel az ember egy nap alatt templomban, cukrászdában, séta helyen és a színházban találkozhatik. Ez az asszony jó módban él, derék férje, sőt már kis gyermeke is van és ennek dacára olyan sovár tűz lobog szemében mindig és olyan vágyakozással néz a messzeségbe, mintha valami olyat keresne, a mit sehogy sem bir megtalálni.

Ez a felvilágosítás természetesen a helyett, hogy lehűtött volna, csak fokozta kíváncsiságomat és a nélkül, hogy sokat törődtem volna bátyám nem tetszésével, ki jelentettem előtte, hogy én ezt az érdekes asszonyt pécs házi időzéseim alatt közelebbről szeretném megismerni; sőt ha lehetséges, még azt is meg szeretném tudni, hogy vajjon kicsoda az a rejtélyes valami, a mit lázasan csillogó szemével olyan sovárogva keres?

Bátyám jót nevetett ezen a mohó kíváncsiságon.

— Ezt a kíváncsiságot akár mindjárt elérheted, mert itt vagyunk az Otthon kávéház előtt, a te érdekes asszonyod pedig így alkonyat táján rendesen itt szokott légyottot adni férjének. — mondá bátyám iménti mosolyával.

Én azonban már csak fél füllel hallgattam szavait, mert a kecsegtető kilátástól űzve, nyomban beléptem a megjelölt kávéháza.

Bátyám saszemét azonnal körüljártatta a termes könyökének gyöngye érintésével egy asztal felé irányzá figyelmemet — a mely mellett rögtön felfedeztem az én rejtelmes szemű asszonyomat egy más fiatal hölgy társaságában.

E felfedezésre azután én is azon irányban iparkodtam elhelyezkedni. Azonban még alig foglaltam el helyemet, midőn érdekes asszonyom asztala mellől egy magas kopasz ur emelkedett fel s örvendező arccal ragadva meg kezemet. Béliési doktor, egyetemi tanuló-társam gyanánt mutatta be magát.

E váratlanul viszontlátott kollegával csakhamar beszédbe ereszkedénk. Ő elmondta, hogy házassága folytán telepedett le Pécsfalván és most itt folytatja orvosi praxisát.

hivalkodásra, teszik divattá az ősökkel való kérkedést, így aztán drágitják a kutyabőrét és súlytalanná teszik az egyéni érdemeket,

Pedig a hol az egyéni érdemeken kívül más is képes valakit polgártársai fölé emelni, ott nincs közsabadság, ott hiányoznak ennek biztosítékai, hanem az ármány és erőszak ülik orgiájukat.

Szegény Magyarország! Ezeréves fennállásod alatt sok keserőséget, sok szenvedést értél már meg, pusztított török, tatár, elősködött rajtad mindenféle náció, találkoztak olyan fiad is, a kik pénzért elárultak téged; de még olyan egy sem találkozott, a ki megtagadta volna nemzetét, mint Jósika Samu báró, a ki megérdemli, hogy elláttassék valami alkalmas helyen a kétféjű jelvény bélyegével, mert ő szívvel lélekkel osztrák — és semmi egyéb!

H i r e k .

Pécs, 1896. január hó 14

Bucus a színpadtól.

... És nem ölti fel többé a kothurnust, nem vesz arcára álcát, kezébe lantot; ajkára sem jön már soha szívet tépő szavak keserve ott, azokon a deszkákon, melyeket oly előszeretettel szoktak a világot jelentő deszkáknak nevezni.

Legyen; a nagy világot jelentik ezek a közönségnek, mely hallgatja a rajtuk deklamáló, pathetizáló hőök és hősnők szavait. De egy kis világot, egy a szívhez tapadt, lelkéhez nőtt boldog kis világot a színészek, ki ott áll rajtuk, ott játszik, ott örül, ott szenved.

A mi a királyoknak az országjuk; a mi a hatalmasoknak a hatalom; a mi a szegényeknek a falat kenyér: az a színészek a színpad. A mi az ifjunak az ábránd, férfinak a törekvés, öregnek a nyugalom; a mi a szerelmes kebelnek a szerelem s a csalódott léleknek az enyhülés: az a színészek a színpad.

És ettől bucsuzott tegnap este R ó n a i Gyula.

Még egyszer megjelent az országában, mint trónjáról messze idegenbe szakadó ki-

rály. Még egyszer megpróbálta éreztetni a közönséggel azt a hatalmat, mit az érzelmeik, szenvedések alakításával gyakorol a színész erre az ezerszemű, ezerfejű és ezerszinű ellenőrzőjére. Még egyszer megmutatta, hogy miként szereti a színész a színpadot, a mi minden dicsőség, hírnév mellett is az neki, a mi a szegénynek a falat kenyér. Még egyszer fellépett oda, hova ifjúkori ábrándok vezették s férfias vágyak, tervek láncolták s honnan most jól megérdemelt nyugalomba vonul vissza. Még egyszer ott volt szíve szerelménél; még egyszer keresett enyhülést a való élet keserőségei elől annak édesen ölelő karjai között s aztán . . .

Aztán megtapsoltuk, elbucsuztunk tőle mi is, könnyel a szemünkben, éljennel az ajkainkon és leeresztettük a függőnyt.

Finita la comedia!

R ó n a i Gyula, ki tegnap este utolszor lépett a színpadra, érdemes és értékes multra tekinthet vissza. Derék színész volt és mindenek felett lelkiismeretes. Talán épen ez a lelkiismeretessége gátolta meg abban, hogy tudása és tehetsége révén a nagy színészek közé emelkedhessen. Nem, nem emelkedett oda, mert testét lassan emésztő kór támadta meg; de azért lelke erős maradt és ha „nagy” színész sem is lehetett, lett jó színész s mindenütt emlékeznek még ma is rá, hol, például Debrecenben, Egerben, Szabadkán és Szegeden, megfordult.

A szegediek szeretik, mert hisz közéjük való. Oda is megy vissza, hogy nyugalomban töltsé napjait. És vele megy a legjobb asszony, hogy megédesítse ezeket a csendes, nyugalmas napokat a szeretetével, melynél nagyobb szeretetet a föld egyetlen halandója sem kívánhat magának.

... És nem ölti fel többé a kothurnust; nem vesz arcára álcát, kezébe lantot. De nyugszik a bécülettel megfutott pálya után a jól megérdemelt nyugalomban, mit a hitvesi szeretet édesít meg számára. És ez minden b a b e r n á l többet ér.

Napirend 1896. január 15-én

Naptár: szerda jan. 15. — Róm. kath.: Pál — Prot.: Laski János. — Görög-kel.: (1896. jan. 3.) Malakiás — Zsidó: Thébet 29 — Nap két óra 45 perckor. — Nyugszik 4 óra 34 perckor. — Hol két 10 óra 20 perckor. — Nyugszik 10 óra 03 perckor.

Időjárás: hőmérséklet 2 Celsius fok hideg. légnyomás 760. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint száraz fagy, délen csapadék várható

Színház: „Othello”, tragédia 5 felvonásban.

mam nyilott megismerkedni vele; sőt lassanként azt is megtudhattam tőle, a mire any nyira kíváncsi voltam, hogy miként érzi magát a között a furcsa adás-vevési viszony között, a melyen házassága alapult!

— Ön azt kérde: uram, hogy miként vélekedem a házasságról egyáltalában? — Mondá beszélgetésünk folyamán, látszólag negédes tréfálkozó hangon Béldesi felesége. — Hogy szükségesnek tartom e a nőkre nézve, miszerint szerelemmel szeressék férjüket, vagy elég az is, hogy ha a leány a házasság által egyszerűen főkötő alá jut, kényelmes jó módban él, szépen ruházkodik és a mulatságokban udvarlóktól környezetten jelenhet meg?!

Erre a kérdésre egyszerűen azt felelem önnek, hogy a nők a házasságnál a legtöbb esetben épúgy mint a férfiak, csakugyan pusztán adás-vevési szerződést kötnek és ennél az alkunál nem kérdezik meg szívüktől, hogy helyesli e ez egyezséget vagy nem? . . . Csakhogy a míg a férfiak ezt az alkut pusztán annak veszik a mi, az asszonyok az üzletszerű házasság után nyomban valami megmagyarázhatlan hiányt éreznek és a legnagyobb mód között is folyton sóvárogva keresnek olyas valmit, a mit nem tudnak megtalálni! Ez a valami pedig nem más, mint a szerelem hiánya, a mely két közönyös

— (**Baranyamegye közigazgatási biztsága**) ma látogatott ülést tartott, melyen 1—2 tag kivételével minden bizottsági tag megjelent. Az előadók szokásos jelentéseinek kívül a tanácskozás jórészt lefoglalta egy kis kövita, mely abból az incidensből keletkezett, hogy a baranyavári járás szállítója, Blau Rezső, sem idejében, sem a kellő minőségben nem szállította a fedenyagot a megyei közutakra. Ezért aztán 1200 frt szerződésileg kikötött kötbért, mint bírságot, levonásba hoznak járandóságából. Jóllehet Stajevits János, Jagics József és Német Lipót védelmükbe fogadták a vállalkozót, a többség ellene volt, s most fizethet, mint a köles, hisz azért készülnek a szállítási feltételek, hogy azok meg is tartassanak, kegyelmi tényeket pedig ez a bizottság nincs hivatva gyakorolni. Több rendbeli miniszteri meghagyatik felolvasása után Jeszenszky Lajos, az új arvaszéki elnök vágott ki egy lendületes speech-et, melyben biztosította a bizottságot, hogy ő jövőben is a kitarató és becsületes munka embere lesz. 128 kivételes nősülési kérvény pártolólágg terjesztetik föl a honvédelmi minisztériumhoz. A gyűlést csak délben rekesztette be a főispán. Legközelebbi ülés február 11-én lesz.

— (**A szent Vince-egylet közgyűlése.**) A pécsi szent Vince-egylet f. hó 21-én d. u. 5 órakor tartja évi közgyűlést a székesegyházi plébániákban. Tárgysorozat: 1. Elnöki beszéd, Vajdits Gyula al-elnöktől. 2. Titkári jelentés. 3. Számvizsgáló bizottság jelentése. 4. A katolikus egyletek milleniumi kongresszusa elé terjesztendő javaslat.

— (**Kinevezések.**) A kaposvári pénzügyigazgatóság Pergere Dénest díjtalan adóhivatali gyakornokká kinevezte. Lovász László gyönki kir. járásbírói irnok pedig a magyar óvári járásbíróshoz segédtelekönnyvezetővé neveztetett ki.

— (**Előkészületek a közigazgatás államosítására.**) Az a rubrikákba szedett lelkiismeret, mely Magyarország felett lebeg, mivel a csillagos eget nem szedheti már rubrikákba és a csillagokat nem állíthatja szolgálhad módjára glédába: a tisztviselőket teszi meg ilyen rubrika-készítőkké, és egy újabb keletű szigorú „meghagyatik”-ban megparancsolja a közigazgatási bizottságoknak, hogy jövőben a közigazgatás összes ágairól felvenkint pontos és a megküldött minta szerint kimerítő jelentést adjon, még pedig az egyiket március, a másikat augusz-

üzletárs között, az egyébként jó egyetértés dacára sem képes kifejezni.

Az olyan asszony még szerencsés, aki szívét el tudja hallgattatni és valami kárpótlásban találja gyönyörét. Nézze például itt barátnémát! — folytatá arra a királynői temetű asszonyra mutatva, aki az imént mellette ült, most pedig egy ujonnan belépő ismerőséhez csatlakozott. — Ennek a házassága is csak száraz egyesség volt. Mivel az, akit szeretett, egy gazdag leányért elhagyta, ő azzal boszulta meg magát rajta, hogy szinte egy gazdag férjet keresett. Ennél az embernél meg van mindene, a mit csak kíván, ő a város legelegánsabb asszonya, minden nő csodálja és irigyli fényűzését, ő pedig tetzik magának e bámulat és irigyeltség közepette, gondolatait annyira elfoglalja és betölti az igyekvés, hogy a fényűzés terén folytonosan az első minta gyanánt álljon és diadalmasan győzzön le maga mellett minden versenytársát, hogy lassanként elfeledi, miszerint szívének egy pótolhatlan hiánya van! . . .

A mint mondám önnek, az ilyen asszonyok még boldogok, de azok, akik nem képesek éltüket ily kicsinyes kedvteléssel betölteni, mind boldogtalanok és hasonlitanak a bolygó zsidóhoz, akit egy megmagyaráz-

tus hóban 8—8 példányban, hogy minden miniszterium a maga resszortját megtalálja benne. A több nyomtatott ívet kitevő melléklet, vagyis kérdő pontok általános konsternációval töltötték el a szakreferenseket, a kiket ilymódon a legléleközlőbb statisztikai adatok gyűjtésére akarnak befogni, és ámbár a baranyai emberek nem oly szittyá erkölcsűek, mint a Pestmegye-beliek, a hol határozottan megtagadták Percel belügyminiszter eme rendeletének teljesítését, mégis azt határozták el, hogy nem a főispán útján, de a gyűlés kebeléből fölhívják a kormányt — (Mondják el ó Muzsák, hogy most itt kell kacagni!) hogy küldje meg ezeket a kérdőíveket nem egy, hanem husz példányban, hogy a bizottság minden egyes tagja tanulmányozhassa. Annyi bizonyos, hogy Baranya glédában fog állani a mindenható kommandó-szó elkövetkezésekor.

— **(Gazdasági tudósító.)** A földmívelésügyi miniszter Szluha Béla potonyi lakost, kir. közalapítványi kasznárt Somogy vármegye szigetvári járására az állandó gazdasági tudósítói tiszttel bizta meg.

— **(Névmagyarosítás.)** Goldstein Jenő kaposvári illetőségű sugynottani lakos vezetéknévét Gesztire magyarosította.

— **(Halálozás.)** Szandtner Pál nyugalmazott néptanító, Szandtner Antal dunaszekcsi római kath. plébános atyja, hosszas szenvedés után 76 éves korában f. hó 10-én Dunaszekcsón elhunyt. Temetése folyó hó 12-én volt nagy részvét mellett.

— **(Uj nóták Pécsen.)** Farkas Sándor cigány-primásunk két új nótát komponált, melyhez a szöveget munkatársunk, Bérczy Károly írta. Az egyik igen kedves „hallgató” melódia, a másik friss csárdás. Az új nóták szövegét itt adjuk:

I.

Bánat lakik a szívemben,

Nagy búbanat;

Elszerették, csalták tőlem

A babámat.

Más öleli, más csókolja

Most helyettem,

Pedig szegényt igaz szívvél, szerelemmel

Egyedül csak én szerettem.

II.

Ez a kis lány egyre játszik,

Hamiskodik a legénynyel.

Törbe csalja, meg elhagyja,

Csak cicáz a szegénynyel.

Megállj kis lány az angyalod,

Előbb utóbb de megbanod:

Nem lesz legény a faluban,

Ki rád nézne, kacsingatna,

Lótna-futna majd utánad.

hatlan nyugtalanság tűz egy helyről a másikra! E szegény teremtéseknek csupa láz a lelkük, kinos gyötrő sóvárgás rájuk nézve az élet, a melyen keresztül nap nap után málázva keresik a közelben úgy, mint a távolban azt a rejtélyes valamit, a mit eddig nem bírtak megtalálni; de a miről tudják, hogy nélküle sohasem lehetnek a házasságban boldogok!...

Az én érdekes asszonyom mosolyogva hallgatott el. Ő nem magáról, de általában az asszonyokról beszélt s feltehetően rólam, hogy gondolataimban őt nem tartom olyanoknak, aki házasságával a szív megkérdező nélkül szintén egyszerű adás vevési szerződést kötött. Én azonban, a mint e pillanatban a kedves mosoly dacára révedező szemébe tekinték, ismét ott találtam azt a lázas csillogást, azt a magyarázhatatlan sóvárgó epedést, — a melyről most már biztosan tudtam, hogy azon asszonyok sajátja, akiknek szive szerelemért sóvárog s akik ez érzelmet a rideg üzlet társnak, férjüknek oldalán nem bírák feltalálni.....

Hallottuk a nóták zenéjét is, melynek dallamossága, nemkülönben a szöveg népies volta után ítélve, a két új nóta csakhamar el fog majd terjedni. Farkas Sándor a legutóbbi szerzeményét egy, jelenleg Pécsen levő cs. és kir. kamarás huszár főhadnagynak fogja ajánlani.

— **(Egy körözött postásikkasztó elfogatása.)** Folyó hó 7-én nagyvárad postai és távirdahivatalnál eltűnt egy 1500 frtot tartalmazó pénzeslevél. Vele együtt eltűnt azonban a hivatal egyik tisztviselője, Hurray Emil postatiszt is, a kinek aztán a belügyminiszter a hétfői rendőri hivatalos lapban országos köröztetését el is rendelte. A sikkasztó postatiszt kiettei (gömörmegyei) születésű, huszonhatéves, nő és Hurray Emilnek hívják. Mikor országos köröztetése a rendőri hivatalos lapban megjelent, akkor már el is volt fogva itt Pécsen, hová bujdosása közben érkezett és bűnbánó lelkiismerete számára hallgatva, jelentkezett az itteni rendőrségnél, bevallva, hogy — sikkasztott. Eisikkasztotta a kezén megfordult pénzeslevelek közül az egyiket, a melyikben 1500 frt volt s azzal megszökött. Tovább azonban nem bírt haladni bujdosó útjában Pécsnél; úgy sem remélte, hogy kikertüli az igazságszolgáltatás kezét és inkább önként jelentkezett, hogy ne kelljen tovább ezer félelem közt bujdokolnia. A sikkasztó postatisztet a rendőrség kérelméhez képest azonnal letartóztatta s ma már a nagyvárad rendőrség kezébeadták.

— **(Elriasztott betörők.)** Dombóváról írja levelezőnk a következő jóízű históriát: Bizony-bizony a mai világban nagyon kevés embernek van bora, — ha van is, nem igen sok, — vagy ha sok, akkor meg nem tökétermése az, hanem csak olyan borkereskedők „bortermelő pincéjéből” való, ahol tudvalevőleg bort termelnek — vízből. No de ez nem tartozik ide, csak azért említettem meg, mert úgy látszik, hogy e miatt kaptak rá annyira a dombóvári betörő urak — (igenis kérem, ezek az igazi urak, mert minden ajtó nyitva áll előttük) a pálinka lopásra. — tartva a közmondást: „ha csizmad nincs, bocskört hordozz”, vagyis: „ha ló nincs, a szamar is jó”; — ennél fogva, mivel jó bor nincs, a másikért meg nem érdemes a pincékbe törni, — inkább pálinkát lopnak, az jobb, mint valami „csinált bor.” Lopnak mondom, mert ők szomszások örökösen, — pénzük meg nincs, azt meg nem tartják, hogy: „ha nincs pénzed, igyál vizet.” Ezért aztán a múlt éjjel elmentek Friedenthal Lázár, dombóvári szatócs pincéjébe, hogy onnan hozzanak el egy pár hordó pálinkát. Tervük kivételére nagy előny volt az, hogy a cseléd szintén segédkezett nyujtott nekik hozzá. beeresztvén őket az udvarba s megmutatta, hogy hol a pince, sőt feszítő-vasat is adott nekik. „Házi tolvajtól nehéz őrizkedni” mondja a példaszó és ez igaz is, ámde jelen esetben mégis sikerült a házi tolvajt is elriasztani. Ugyanis Friedenthal a betörők által okozott zajra figyelmessé lőn és fölkelt megnézni, hogy mi okozta a zajt. Amint kimegy az udvarra, hát látja ám, hogy: „kutya van a kertben.” Nosza lármát csap, mire a tolvajok megijedve, ott hagyták a pincét pálinkástul, futásra vették a dolgát, — velük vivék a cselédleányt is. Így aztán nem sikerült a tolvajoknak a jóféle pálinkához jutni és Friedenthal áldja az Istent, hogy oly erős zárt készített az ajtóra, hogy míg azt feszítették, ő felébredhetett. Mégis csak igaz az hogy: „Ha erős a zár, nem súlyos a kár.” Másnap Friedenthal jelentést tett a csendőrségnél, mely a tolvajok nyomozására indult rögtön, de még eddig semmi nyomukat sem találta.

— **(Baranyamegye az — országnak.)** Száraz dolog a statisztika, a maga számcsoportjaival, de meglevenednek

ezek a száraz adatok, ha figyelemmel átvesszük azokat az összegeket, melyeket a vármegye lakossága isszadott ki különféle címeken az államkincstárnak. A pénzügyigazgató jelentése szerint befolyt az elmúlt egész 1895. év folyamán a vármegye területén

1.) Egyenes adókban	1,696.457 frt — kr.
2.) Hadmentességi díjban	43.893 frt 50 kr.
3.) Késedelmi kamatokban	19.840 frt 96 kr.
4.) Fogyasztási adók címén	628.204 frt 82 kr.
5.) Italmérési illeték	29.414 frt 93 kr.
6.) Sörtermelési illeték	83.663 frt 91 kr.
7.) Szesztermelési adó	34.324 frt 34 kr.
8.) Dohányeladás	909.955 frt 30 kr.
9.) Bélyegjövedék	574.482 frt 50 kr.
10.) Jogilleték	604.594 frt 24 kr.
11.) Díjjövedék	7.701 frt 88 kr.
12.) Sójövedék	72.743 frt 71 kr.
13.) Különféle bevétel	3.141 frt 62 kr.
14.) Adóbehajtási térítványok	1.034 frt 91 kr.
15.) Adóbehajtási illeték	1.435 frt 50 kr.
16.) Orsz. tanítói nyugdíj	10.506 frt 51 kr.
17.) Iparkamarai illeték	3.661 frt 35 kr.
18.) Perköltségek	128 frt 41 kr.
19.) Szőlő dézsmaváltás	19.337 frt 99 kr.
20.) Biróságok	9.379 frt 55 kr.

Összesen **4,753.903 frt — kr.**

vagyis 152.399 frt 33 krral több, mint a megelőző 1894-ik évben. Ime, hivatalos adatok bizonyítják, hogy a lakosság adózási képessége még mindig fokozható, és így önként eszik az a hivatalos részről folyton hangoztatott jeremiáda, hogy az adóhátralék oly óriási. Ha jobban behatólunk a számcsoportok lényegébe, akkor kiténik, hogy egyenes adók címén a hátralék összesen 77.161 frt 58 kr., a mi bőséges fedezetét találja az indirekt adók befolyásában. Egyébiránt az összeállítás nagy szorgalomra és rigorositásra vall, amiért nem mulasztatjuk el e helyütt elismerésünket kifejezni a pénzügyigazgatónak; a szép eredményért ugyanis meg fogja kapni más helyről az elismerését.

— **(Polgári táncvigalom a Koronában.)** Sebők Gyula, a „Korona” vendéglő jönevű tulajdonosa, jövő hó 1-én polgári táncvigalmat rendez, melyre a beléptidij személyenkint 50 krajcár. Kezdeté este 8 órakor.

— **(Villamos világítás.)** A belügyi m. kir. miniszterium m. é. 72291. sz. rendeletében kimondotta, miszerint „idegen ingatlanok — villamos munka átviteli és világítási berendezés tartóinak felerősítésére — az ingatlan tulajdonosának beleegyezésénélkül igénybe nem vehető”, mert az 1888 évi XXXI. t. c. ezen szolgalmat csakis a közhasználatu távirda, távbesszélő és villamos jelző berendezésekre biztosítja. Ha tehát — más villamos berendezések támszerkezeteinek (tehát a villamos vasuti vezetőeknek is) felerősítésére — idegen ingatlan igénybevétele szándékoltatik, az illető tulajdonos beleegyezését mindenkor előzetesen kell megszerezni. Mivelhogy ezen rendelet mult évi augusztus hóban intéstetett Pécs sz. kir. város törvényhatóságához tájékoztatás és esetleges mihezartás végett, felteszszük, hogy azóta villamos világítási vezetők tartók nem lettek az illető ingatlanok tulajdonosainak beleegyezése nélkül hásiakra alkalmazva s reméljük, hogy ez a jövőben

sem fog megtörténni. Hogy ezen belügy-ministeri rendelet tájékoztás végett a törvény-hatósági közgyűléssel is közöltetett volna, arra nem emlékezünk.

— **(Szerencsétlen esés.)** Ma délben özv. B á t i Károlyné Nagy Juliánna, egy szegény, öreg asszony, sietve fordult volna be a Klimó utca jobb oldalán a Radonay-utcában, a mint a sarkon véletlenül megcsuszott és esés közben a fejét belevágta a sarokházra függesztett levélgyűjtő szekrénybe úgy, hogy nyomban vér borította el egész arcát. Szerencsére, hogy az esés közben egyéb baja nem történt s fejét is hátul ütötte bele a szekrény sarkába s nem oldalt például a halántékon, a mi bizonyára súlyosabb következményekkel járt volna. Így az öregasszony még fel is birt maga kelni és kendőjével letörölve arcáról a fejséből folyó vért, visszatértorgott a Vilmos-utca, a hol lakik. Az esésből magából semmi baja sem származhatott volna, s csak az az igen célszerű helyre a sarokban odaplántált levélgyűjtőszekrény okozta, hogy ily szomorú baleset érte.

— **(Hadastyánok táncmulat-sága.)** A baranyamegyei hadastyán-segélyző-egyletnek folyó hó 18-án (szombaton) a Scholtz-féle sörcsarnokban tartandó táncmulat-ságára a választmány tagjait közt elárúsítás végett szétszórt belépti jegyek közül már eddig 140 darab kelt el. Így előrelátható, hogy a mulatság, melyen Rác G. és Jónás J. egyesült zenekara játszik, igen jól fog sikerülni. Belépti jegyek — 50 krajával — még mindig válthatók az egyleti helyiségben (Nepomuk-utca 12. sz.) az egyleti pénztáros Bäumler Györgynél, továbbá Oberitter József, Dorn Antal, Muska Antal, Rittl János, Srof Farkas, Wolher György és Lengyel János választmányi tagoknál.

— **(Sikkasztó borbélylegény.)** J a k a b f i József somogyvármegyei születésű huszonkétéves borbély-legény mestersége folytatása végett felment Budapestre. Ott azonban hamarosan meg nem engedett mesterségre adta magát s egy alkalommal elsikkasztotta a gazdája által a kezelésére bízott napi bevételt. Persze a sikkasztás után megszökött, még pedig olyan szerencsésen, hogy máig sem érték a nyomába. A rendőrség keresi a sikkasztó borbélylegényt.

— **(Hadjötelemek kerestetnek.)** A mohácsi fősolgabíró-ság egy csomó teljesen ismeretlen hadjötölem nevét teszi közzé. kik Baranyavármegye területén születtek és a katonai sorozásra előállíthatók nem voltak, mert tartózkodási helyük teljesen ismeretlen. A körözött hadjötölemek a következők: Dillmann József, Gruber Ferenc Ottó, I. Kolompár Antal, II. Kolompár Antal, Likár Alajos, Stark János, Szalai Ferenc, Berta Mátyás, Gyuricsis János, Kersting Ignác, Mester János, Petrocs János, Sallai János, Bajer János, Zsivarnits Teodor, Kolompár Mihály, Bergman Pál, Barna Imre, Holler László, Hügl Béla, Király Sándor, Mihályovics József, Orzehofszki Róbert Béla, Rác Mihály, Suba Béla, Jobb Sándor, Werner Ferenc, Wieder János, Frech Ferenc, Mikovics Ádám, Skodnic Károly, Ivánovics Jerkov, Csandics János, Müller János, Bácsvanics György, Királyi István, Kuka István, Kamán Béla Lajos, Markovits Pál, Nachmayer Márton, Stelcer Mátyás, Szalinka István, Wachter József és Fekete János

— **(Egy község veszedelemben.)** Megemlékeztünk már arról az árvízveszedelemtől, a mely Gerjen tolnamegyei községet fenyegeti. A legújabb jelentések újból a legszomorubb kilátásokról adnak hírt. A folytonos erős jégzajlás a töltéseket már nagyon megrongálta, úgy hogy alig képes már az árnak ellentállani. A védgát társulat négy mérnököt rendelt ki a veszélyeztetett helyekre,

a kik éjjel-nappal nagyszamu munkással dolgoznak, hogy megkíséreljék a veszedelem elhárítását. A csendőrök karhatalommal szálitják a népet a töltésekre, de az már annyira kifáradt, hogy nem tud dolgozni. Ha az áradás alább nem hagy, úgy a legrosszabbtól lehet tartani.

— **(Hercenberger táncestélye.)** Hercenberger bácsi, a mi kedves és kedvelt táncitanitónknak tegnap este a Vigadóban rendezett táncestélye igen szépen sikerült. A fesztelen, kedélyes mulatság csak éjfél után két órakor ért véget. Az első négyest 26 pár táncolta. Ott voltak: Schlesinger Aranyoska, Spitzer Lenke, Präger Aranka, Schön Lujza, Fridmann nővérek, Präger Matild, Gutmann Zsófi, Blum Fáni, Schwarcz Gizella, Róth Ilonka, Spitzer nővérek, Adler Irén, Weisz Mariska.

— **(Hománus földesur.)** Széchenyi Imre gróf, a somogy megyei kalmáncsai uradalom birtokosa, az uradalom ama szegény béresei közt, kiket az uralkodó sertésvész megkárosított, 1200 koronát osztott ki.

— **(Mégfagyott az udvarán.)** Tolnai levelezőnk írja: Özv Rittmann Ádámné 60 év körüli asszony már régi idő óta szivgörcsökben szenvedett, a mely fájdalmak, ha meglepték, hirtelen összeesett és órákig mozdulatlan maradt. Csak nemrég a templomban érte e baj, a mikor az ájtatos hívek nagy rémületére úgy vitték ki, mint holtat. Estére eszmélt fel csak és semmire nem emlékezett vissza. Tegnap este látogatóban volt fiánál, ki tőle a harmadik szomszédban lakik. Midőn haza akart térni, elkísérte egy odaváló szolga fia és midőn az öreg asszony saját házának utcaajtáját kinyitotta és maga után ismét bezárta, a fiu nyugodtan hazatért gazdájához. Az öreg asszony azokban már nem birt szobája ajtajáig menni, mert az udvaron szivgörcsei heves rohamokba megtámadtak és rögtön összeesett. A házban lakók kik már akkor lenyugodtak, semmit nem hallottak, de reggel 5 óra felé, midőn ajtót nyitottak, ott találták az udvaron az öregasszonyt megdermedten élettelenül. A szerencsétlen a hideg éjszaka folyama alatt megfagyott.

— **(Vendéglősök bálja)** Holnapután f. hó 16 án, esütörtökön lesz a baranyamegyei vendéglősök ipartár-ulatának táncestélye a Vigadó összes termeiben. Ma már hatalmas nemzetiszin lobogó hirdette az Ott-hou-kávéház ormáról a király utcan járóelőknek e táncmulat-ság közeledését, s amint a rendezőség buzgalmából ítéljük, a mulatság sikere minden tekintetben fényes lesz. Már eddig is általános az érdeklődés e mulatság iránt, melyre a kik talán tévedésből meghívót nem kaptak, forduljanak dr. Flóris Endre ügyvéd, a társulat ügyésze és titkárához a ki meghívóval szívesen szolgál. Megemlítjük még hogy e táncmulat-ság lesz ily nemből az első, melyet a vendéglősök társulata rendez s így kétségen kívül igen látogatott fog lenni.

— **(Somogyvármegye közigazgatási bizottsága)** a napokban tartotta Tallián Gyula főispán elnöki-ete alatt havi ülését. A tiszti főorvos jelentése szerint az elmúlt hóban az általános közegészségi állapot igen kedvező volt s az előző hónapoz képest javulást mutat. A fertőző betegségek közül a ronsoló toroklob, vörheny, kanyaró, hasi hagymáz, hökhurut, fültömrigy-gyuladás észleltettek, de csak szórványosan és enyhe lefolyással. Az általános szemvizsgálat a n-atádi és szigetvári járásokban befejeztetvén, a n-atádi járásban 39, a szigetváriban 210, így a vármegyében összesen 249 trahomás áll négy körorvos és egy állami kiküldött kezelése alatt. Az ösezes körorvosi állomások ez idő szerint be vannak töltve. A Kaposvár városánál szervezett új anyakönyvvezetői állásra a közigazgatási bizottság egy-

hangulag B a k s a y Sándor nyugd. csendőrfőhadnagyot hozta kinevezésre javaslatba. A közigazgatási bizottság fegyelmi választmánya ezen az ülésében foglalkozott Kacsóh Pál Nagy Bajom községi jegyző fegyelmi ügyével; az I. foku határozat a nevezett községi jegyzőt az ellene emelt többrendbeli vádak s s mulasztásokból folyólag 300 frt pénzbírságban marasztalta, ez ellen Kacsóh felebbezésel élvén, a bizottság többsége a bírságot 200 frtra szálította le, míg Tallián Gyula főispán 50 frt, Makfalvay biz. tag 300 frtban javasolta a bírságot megállapítani, ez utóbbiak külön véleményüket fenn is tartották.

— **(„Canonica visita“ a közigazgatásban.)** A ma megtartott vármegyei közigazgatási bizottság három rendbeli egyházi dologgal foglalkozott. A bozsoki kath. hitközség, mivel ott most ez idő szerint nincs plébános, kérte a közigazgatási bizottságot, hogy illetékes helyen vesse magát közbe, hogy az elmúlt canonica visita a modern kor szellemének megfelelőleg átalakítások, hogy a pap ne mondhasa soványnak a neki megjáró kövér cibét, a búzát ne találja ocsunak, a bort kereszteltnek, hanem mindezek a szolgálmányok szabasanak meg pénzértékben. Mivel az orsz. kath. autonomia még a jövő zenéje, a bizottság azt határozta, hogy úgy a minisztériumnál, mint a püspöknél közbeveti magát, hogy a bozsokiak méltányos kérelme teljesüljön.

— A második hasonló természetű ügy Molnár Márton pellérdi plébános panasza volt, a ki kegyuraságtól a canonica visita értelmében neki megjáró két hold föld haszonélvezetét és 12 sertés makkoltatási jogát követeli, melyek még eddigéle soha sem voltak eff-ktuálva. Már négyrendbeli felebbezést csinált a plébános és a dolog vége most is csak az lett, mint az első alkalommal, hogy mivel a plébános, sőt elődjei is soha sem voltak a nehézményezett beneficiumok tényleges élvezetében, a közigazgatási hatóságok nem lévén illetékesek ebben a dologban dönten, nevezett plébános igényével a rendes peres utra utasított.

A harmadik a bikali plébános panasza volt, a kinek az ő canonica visitá-ja értelmében a többi közt 14 mérő zab is jár a községtől. Minthogy azonban a községben más vallásu lakosok is vannak — a közigazgatási bizottság III-ad fokban úgy intézte el a dolgot, hogy a 14 mérő zab jogosan megjár a papnak, de nem a politikai, hanem a hitközségtől, ennek lévén kötelessége azt kiszolgáltatni.

— **(A kis varrólány.)** T a k á c s Mari icipici kis varrólány. Varrogat, öltöget s míg a fényes kis tű masinamódra izegmozog apró ujacskái között. Marika az ő kalandos fantáziájával csöndes, holdsugaras estéken bejár hetedhét országot. Épít nagy erdő közöskellő közepén óriás-szikkalából sárga arany-sarkantyun forgó lovagvárat. A várban egy elátkozott királyfi szenved szomorú rab-ságban s várja-várja az ő szabadítóját. A szabadító ki lenne más, mint a kis — T a k á c s Mari? El is indulna hát messze óperenciákra, de nincs vasuti jegyre való költsége. Nincs fényes ruhája, amiben megjelenhetne a szőke hajú királyfi előtt. Biz ez baj. A leleményes kis varrólány pedig addig törté az ő kis buksiját, merészebbnél merészebb terveken, míg végre is szerzett pénzt. Lopott. Egy arany gyűrűt esent ki Csizmadia Ferencné pécsi lakos varrómasinájának fiókjából s a gyűrűt becsapta. Épp akkor csípte el a rendőrség szegény kis Takács Marit, mikor ez indulandó volt az elátkozott királyfi fölkeresésére. Persze megtartóztatták. Most aztán a pécsi kir. tábla két heti fogházra ítélte. Hej haj, így jár, aki a mesék girbegörbe utain kalézol csöndes, holdsugaras estéken! . . .

— **(Tanító és disznópásztor.)** Nem régen történt, hogy egy püspök maroki kis svábleány ment el Liptódra egy ott lakó ismerősükhöz. (A történet könnyebb megérthetése szempontjából megjegyezzük, hogy Püspök Márokon jelenleg várál ugy a tanítói, mint a disznópásztori állomás.) A lipiódi ismerős többfeléről kérdezősködött a kis leánytól miközben azt is kérdezte tőle, hogy van e már új tanítójuk? Erre a kis leány gyermekésszel így válaszolt: „Wir hab'n jetzt ka' Lehrer, und ka' Schweinhalter; und so misse' die Kinder und die Schweine ham bleibe'.

— **(A jó barátok.)** Az éjjel két ember került a rendőrség kóterjába. Két jó barát, a kik addig iddógáltak egy szigeti-országuti korcsmában, amíg a bor teljesen a fejükbe szállt s így részeg fejjel aztán az utcán összekülönböztek valami felett s még akkor is egymás üstökét cibálták, mikor a rendőri őrző ott volt a sarkukban. Az őrző látára azonban egyszerre csak kijózanodtak s egyhangulag letagadták, hogy verekedtek volna, s azon erősködtek, hogy ölegették egymást, mert hiszen ők testilelki jóbarátok. Hívják pedig őket Győre Pálnak és Nagy Péternek, mindketten napszámosok és soha még a légynek sem vétettek. Az őrző azonban nem hallgatott a védekezésükre, hanem bekísérte mind a kettőt a rendőrségre és ott lecsukták a két jóbarátot huszonnégy órára, hogy kialudják a bort a fejükből.

— **(Befujta az utat a hó.)** Igenis, befujta az utat a hó. De nem ma, nem is tegnap hanem már vagy két álló hete. S a hó szépen elolvadt és jéggé jegecesedve ott van még ma is az utcákon, nem a legkellemebb utat képezve így a fiakkerek és parasztkocsik kerekéi alá. Havasak, jegesek az utcák s ehhez járul még az is, hogy a vizle-

folyások árkaiból felcsákányozott jeget kihányják a kocsiutra az utcaseprő urak s egy-egy helyen valószínűség jégalmokon kell keresztül gazolnia a kocsiknak. Ez így van még a Széchenyi-téren is; de istenes állapot ahhoz képest, a mi a külvárosok utcáin uralkodik. Láttunk utcát, melynek kocsiutját egész táblákban borítja a jéggé fagyott hóviz és bizony nyakát törí azon a szegény igavonó jószág, ha arra kell mennie. Már pedig kell, mert a szegény ember nem azért tartja a lovat, hogy parádékosiba fogja, hanem hogy fuvarozzon vele: A városi hatóság gondolhatna talán az utcák tisztítására is; hiszen olyan szép erény az a humanitás és nem is kerül semmibe. Csak egy kis figyelem és szigorúság kell hozzá, a mi végtére is nem olyan nagy dolog, mintha arra képtelen volna akárki is!

— **(A vasfürdő tolvaja.)** Még tavaly ősszel történt, hogy Gerberm vasfürdőtulajdonos kertjéből az oda száradni és szellőzni kitett értékes ág- és ruhaneműeket valami enyveskező ismeretlen tolvaj ellopta. A kár mintegy 50 frt volt s a tolvajnak a legszorgosabb kutatás dacára is nyoma veszett. Ma aztán megtörtént az a nem remélt dolog, hogy a régen el is feledt lopás tettejét elfogta a rendőrség Körbel Menyhért napszámos személyében. Körbelt már régebb idő óta tartja megfigyelés alatt Selényi rendőrbiztos, mert ez ember gyanus magaviseletével és titokzatos életmódjával nagyon is rászolgált a rendőri megfigyelésre. S ez a képzett detektívnek is becsületére valló nyomozás aztán sikert is eredményezett, mert kitűdött, hogy ő követte el a vasfürdő kertjében elkövetett lopást s a lopott tárgyakat eladva, az így nyert pénzt élélte. A megcsipett tolvaj elfogatásakor nem is védekezett s töredelmesen bevallotta bűnösségét.

sőt megnevezte mindazokat, kiknek a lopott tárgyakat szép titokban eladogatta. A kézrekerült tolvajt még ma átkísérték a kir. ügyészséghez.

Művészet, irodalom.

○ **Három Magdolna.** Rónay Gyulának a szinpadtól bucsuzása alkalmából tegnap este Rákosi Jenőnek hatásosan megírt, sok költői igazságot, még több mindennapi valóságot tartalmazó s minden tekintetben megcáfolhatatlan erősségű parasztdrámáját, a *Magdolnát* láttuk. De láttunk mást is. Érdeklődő elegáns és lelkes közönséget; meg olyan zsufolt házat, a milyen még nem volt az új színház, mióta Thália papjai lakoznak benne. Ez az érdeklődés és lelkesedés első sorban a bucsuzó színésznek, Rónay Gyulának szólt, ki egyik régi jó szerepében, az öreg Gyömbér Mihályban vált meg a szinpadtól. Mikor kilépett a színré, felzúgott a taps és percekig tartott, míg a bucsuzó színész átvette az emlékeztető ajándékait, két óriási babérkoszorút. Aztán pedig hatásos játéka után, az első felvonás végén, egymásután háromszor szólította őt a lámpák elé a zugó tapsvihar s így bucsuzott el tőle a közönség is. De szólt a szokatlan érdeklődés a három Magdolnának is, mert az I. felvonásban *Kézdi Juliska* játszott igen kedvesen és helyesen alkalmazott drámai pathoszsral Magdolnát; a II. és III. felvonásban pedig Rónayné Balogh Etel, ki művészetét ma kétszeres hatással csillogtatta férje bucsuestéjén; a IV. és V. felvonásban pedig *K. Breznay Anna* alakította megrendítő hatással az elzúllott, szerencsétlen teremtményt. Maga az előadás teljesen összevágó és a legkisebb rész-

keimet. Nem tudom, helyesen tettem-e, vagy sem, de hát én erre a vidékre vonultam vissza, hogy elfeledjem azokat, ki kell tehát önnek jelentenem, hogy itt senki sem emlegeti többé.

A szép Sirac báróné éppen jókor vágott a beszédbe.

— Ön, ugy látszik, Savaréze ur, nem is ismer már. No, csak ne mentegesse magát . . . megbocsátok önnek . . . Pedig hát mi együtt táncoltunk a télen.

— Párizsban, asszonyom, — viszonzá Tanneguy meghajtva magát. — Már eszembe is jutott, de félttem, hogy nem emlékszik már reám . . .

— Ó, az én emlékező tehetségem, uram hű, — viszonzá kedélyesen a fiatal özvegy. — Különbben is, ön szerepet játszik az én életem írott történetében, vagyis helyesebben mondva, béli jegyzékkönyvemben.

— Ne törülje ki a Savaréze Tanneguy ur nevét, — szólt Bordomieu Gyula. — Ó az én barátom.

— Ó, én senkinek a nevét nem törölöm ki, Gyula ur, — válaszolá a fiatal báróné nyájas tekintettel.

— És nem fél-e ön a saját feledékenységétől, asszonyom?

— Ej, édes Gyulám, mindennek meg van a maga ideje, — mondá Savaréze oly hangon, melyben a keserűség és harag nyilvánult. — Mindenki meg-megjelen, no meg eltűnik egymásután, a béli jegyzékkönyvből épp úgy, mint egybűnűn. Ma, például, szerencsés voltam bemutatni a grófnak és ez eszembe juttatja most, hogy hét, vagy nyolc évvel ezelőtt Toulouse-ban olykor szerencsés voltam táncolhatni . . .

— Van itt egy bájos fiatal asszony, Sirac báróné, — folytató Gyula. — Mondhatom, imádni való özvegy, a ki, természetesen, óhajtana özvegyi állapotából kibontakozni. De, a házasság, ez a szép szövetség, önnek való, édes Tanneguy, meg az unokabátyámnak. Én, a ki gyöngé egészséggel rendelkezem, inkább szeretek csak csöndes szemlélője maradni a házaseletnek.

— Egy özvegy asszony? — kérdé Savaréze, figyelmessé válva, — Fontenèves grófnál?

— Nejenek a barátnője ez.

— Hát meghazasodott a gróf?

— Rég óta. Ej, de hát honnan jött ön? . . .

— Ó újra meghazasodott! . . . És kétségkívül boldog is, nemde?

— Még nem ölte meg a nejét! — viszonzá Gyula.

Savaréze haragot és gyűlölséget érzett egyszerre keblében, a mi egészen eltojtá lélekzetét. Az ablakhoz sietett, hogy könyvekben vegyen lélekzetet. Nemcsak hogy a szegény Blanka halála még nem volt megboszszulva, hanem még kárpótolta is magát Fontenèves egészen elfeledte a multat! És ő boldog, szeretett férj!

— Ime, — folytató Gyula, észre sem véve Savaréze főlháborodását, melyet ez, a mennyire lehetett, elnyomni iparkodott, — ime ott vannak; látja-e ön őket ott lent a kertben? A grófné . . .

— Ó, — kiáltott föl Savaréze, élesen megfigyelve a grófnét, — hiszen ez még szebb, mint a másik! . . .

— A másik, az báróné, édesem, a szép báróné.

— Nem ért ön engem. Én azt mondom, hogy a grófné, ki most férjének a karjába fonta karját, még szebb, mint a minő az első elhunyt neje volt.

— Hát ismerte ön azt a nőt? . . . De, igaz, ön Toulouse ban lakott.

letekig is kielégítő volt. Dezséry Siskó Ferdinándja kabinet alak, Mészáros Laci-ja hű és igaz; Kalmár Piroska Magdusa tiszta, gyermekek ártatlanságában megkapó; Follinus Berei-je a töle megszokott jeles alakítás volt. Balla, Bodroghiné, Szt. Nagy Imre, Polgárné, Boguár teljes igyekezettel járultak a sikerhez. Meg kell meg dicsérnünk B. Szalai Ilont, a ki Zsófi szakácsnét adta igen ügyesen. (→)

○ A cremonai hegedős. Mint értesülünk, Somogyi igazgató megszerezte Hubay Jenő kitűnő operájának, a „Cremonai hegedős” nek előadási jogát s a darabból már folynak a próbák, úgy annyira, hogy nem sokára fel is lesz vehető a műsorba ez a nagy hirre szert tett opera, melynél jobbat magyar szerző mostanában nem komponált.

Törvényszék.

§ Bekasszált tolvajbanda. A pécsi kir. törvényszéknél ma délelőtt hirdették ki Schrott József és társai, borjádi lakosok büntetésében a budapesti kir. Curia ítéletét, mely a vádlottakra kiszabott s a pécsi kir. ítélőtábla által is jóváhagyott első bírósági ítéletet helybenhagyja. E szerint a töbrendbeli lopás miatt vádolt s fogva levő Schrott József négy évi fegyházra lett elítélve; s a bűnrészességgel és orgazdasággal vádolt Schrott Ádámné Papp Mária kilenc havi börtönre, végül Schultz Jánosné Wagner Borbála, Faragó Antal és neje Rizmánn Róza pedig egy egy havi börtönre ítéltettek. Az ítélet kihirdetése után átadták a kir. ügyésznek. büntetésük kiállása végett. Faragó Antalné Rizmánn Róza karján kis csecsemőjével jelent meg az ítélet kihirdetésén s mert a szopós gyermek töle el nem választható,

a kir. főügyész helyettes engedelmével bűntetése kiállítására neki halasztás adatott, míg csecsemő gyermeke elválasztható lesz.

§ Felmentett vádlott. Ifj. Mátyás János kovácshidai lakost Korpás János hamis eskü miatt jelentette fel a pécsi kir. törvényszéknél. A törvényszék azonban a hamis eskü vádját nem látván beigazoltnak, a vádlottat felmentette a kir. ügyész vádelejtő kijelentéséhez képest. A felmentő ítéletet a pécsi kir. ítélőtábla is helybenhagyta s ezt az ítéletet ma hirdette ki ifj. Mátyás János előtt a kir. törvényszék. Az ítélethirdetésen csak a vádlott jelent meg, mert a panaszos tövedésből nem lett értesítve. Most írásban küldik meg neki az ítéletet, s még appellálhat a felmentés ellen a Curiához, ha ugyan appellál.

§ Sok hűhó semmiért. Még 1886. év tavaszán történt, hogy Labrenc Gusztáv, Labrenc Lajos, Labrenc Matild, és Labrenc Emilia, az elhalt apjuk után maradt örökségen megosztzkodva, különváltak és Labrenc Lajos, Labrenc Matilddal együtt itt Pécsen levő három mészárszék üzletet vette át. Egy ideig társuk volt Labrenc Lajos is, a ki csakhamar kilépett közülök, sőt az atyjuk után maradt váltoadóságot terhe alól is ki akarta magát vonni. Hogy a két testvér segítsen magán, a mészárszékeket s az összes vagyonukat eladták 300 frtért Ócián Ferencnek, ki Labrenc Emilia férje volt. Így az adóságot fizetése Labrenc Gusztáv nyakában szakadván, az csődöt kért ellentük, egyszersmind csalás és hamis bukás büntetésért jelentette fel a pécsi kir. törvényszéknel Labrenc Lajost, Labrenc Matildot és Ócián Ferencet.

Megindult hát a bünyenyítő eljárás vádlottak ellen s lett belőle valóságos tövedések vigjátéka, mely oda segitette ezt

a különben nem igen nevezetes bűnpert, hogy tiz évig húzódott el. Egyszer a vádindítványból maradt ki valami; majd a vádba vont Ócián Ferencet mentette fel a felső bíróság; végre azért kellett új eljárást indítani, hogy a vádindítvány csalás büntetése miatt nem kért vád alá helyezést, s mikor ez is megtörtént, akkor meg ez az eljárás lett megszüntetve s maradt csak a csalárd bukás bünténye.

A sok huzavonába belesárgultak a bűnpör iratai úgy, hogy némelyik egészen elrongyolódott; az eljárás alatt meghalt egy főtanu, Klinovszky ügyvéd; sőt meghalt az egyik vádlott Labrenc Matild is. S a bűnpör még egy tanuja, péterfai Ördögh Lajos nem jelenvén meg a mai végtárgyaláson, ma egyedüli vádlottként Labrenc Lajos állt a kir. törvényszék előtt, egyedüli tanu pedig Dobszay József volt, kinek azonban lényegtelen egész vallomása. Szekrényessy Ferenc dr. ügyvéd, mint a csőd tömeggondnoka, adott még felvilágosításokat a bűnpörbe mélyen belevágó csőd ügyeiről s a vádlott lett kihallgatva s adta elő védekezését, a mi csak annyi volt, hogy a csődöt Labrenc Gusztáv kérte ellentük s ő ez eljárással kényszerítette őt, hogy vagyonukat Ócián Ferencnek eladják. Erre is különben őt a nővére beszélte rá; aztán meg üzleti könyveket azért nem vezetett, mert nem értett bozzá.

Ez alapon aztán a kir. törvényszék vétkeinek mondta ugyan ki a vádlottat, de tekintetbe véve a számos enyhítő körülményt, csak öt forint pénzbüntetésre, esetleg egy napi fegyházra ítélte. Az ítélet jogerőssé válván, a tiz év óta húzódó bűnpör így tehát végre valahára befejezést nyert.

Savaréze merően szemlélte a kertben sétáló csoportot. Bosszuvágya fölédelt a boldogság ez élő képe előtt. Ez a szenvedélye mindinkább fokozódott, hogy aztán egyszerre kitörjön, fékezhetetlenül.

— Hamis ember ön, minden látszólagos szelidsége mellett is — mondá Gyulának fagyos hidegséggel. — Az ön unokabátyjának hősi tettei mulattatják önt s addig tartózkodik ön a körében, míg ő a beszéd anyagból ki nem fogy . . . És még kilátása lehet újabb vitézi tette is . . . Igaza van önnek, barátom; a kit a nők veszedelmének neveznek, az tartozik ezzel hírnök, multjának, programjának. A választott szép ösvényt nem könnyen bagyjuk oda. A grófné előre el van ítélve, a grófnének meg kell halnia.

— Mit beszél ön, édes Tanneguy? — kiálta föl Gyula. — Az én sógornóm amerikai nő, igaz; de ez nem ok arra, hogy feltegyük róla . . . Mire nem gondol ön! . . . Megölni őt! . . . Ez csak örültség lenne, megrögzött betegség. Egyébiránt én itt vagyok, hogy bármely esetben meggátoljam a netalán bekövetkező balesetet . . . De hát szó sem lehet erről, Savaréze. A grófné a legkifogástalanabb és a legjobb nő e világon. A grófné . . .

— Nem kétkedem fölötte, Gyula, — vágott közbe Savaréze, a ki észrevette ebben a válaszbán a meleg őszinteséget. — Épp azért engedtem meg magamnak, hogy kisé szellőztessem a nők veszedelmének a multját. Most nem marad egyéb hátra, mint önrel együtt örvendezni, látva, hogy a mult jóvá lett téve.

— Ó, ha ön jobban ismerné őket, édes Tanneguy . . . Ők oly jók, oly tökéletesek mind a ketten! . . . Jöjjön, bemutatom önt nekik.

A gróf, a grófné, meg a báróné éppen akkor léptek be.

A báróné körülbelül huszonnég éves, kellemes jelenség volt, a kivel Cecilia, bátyjával Franciaországban tett utazása alkalmával ismerkedett meg.

Utánok közvetlen egy nyolcéves kis leányka topant be, gyönyörű arcú, fürtös fejű leányka.

Fontenèves Mártha volt.

Először is e leánykán akadt meg a Savaréze szeme.

— Mártha, — gondolta, — ő az! A Blanka leánya . . . leányom!

Egész lényén fájó érzés futott végig; majd a gyűlölségé, majd a szereteté.

Vajjon nem valami előérzet lepte-e meg egyszerre Ceciliát, bizonyos megfajthetetlen előérzet? Vajjon csak azért akarta-e Mártát eltávolítani, mert idegent látott a teremben? Bármiként volt legyen is, karon fogta a leánykát s kivezette.

— Sógornóm és bátyám, — szolt Gyula, — egyik legbensőbb barátomat mutatom be önöknek, a kit már három-nég éves nem láttam . . . Savaréze Tanneguy . . .

— Toulouse-ból: — tette utána Savaréze, akarata ellenére oly hangon, mely hadüzenetkép hangzott.

Fontenèves gróf csak nagyon homályosan emlékezett erre az arcra és névre, noha ő is dél Franciaország gyermeke volt. Mindamellet előre sietett, hogy kezet nyujtszon unokaöcsese barátjának; azonban ez a szó: Toulouse, valamint a hang, melylyel az kiejtve volt, megállásra készítette.

— Uram, — szolt hideg udvariassággal, — én szintén toulousei vagyok és ott hagytam hátra emlé-

Farsangi naptár.

Január 16.: Vendéglősök táncmulatsága.

Január 18.: Pécsi jótékony nőgyelet táncmulatsága a Hattyuban. — A kath Legényegylet bálja a Vigadóban. — Baranyamegyei hadastyán egylet mulatsága a Scholz-féle sörházban.

Január 20.: Herczenberger József táncitanító táncestélye a Vigadóban.

Január 22.: A pécsi helyőrség tisztikarának estélye a Vigadóban.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése jan. hó 14-én. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A horvát tárcánál Szederkényi Nándor és Beöthy Ákos szóvá tették a legutóbb fölmerült horvátországi eseményeket.

Josipovich Imre horvát miniszter, igen természetesen, védelmébe vette a horvátokat

Ugron Gábor reámutatott, hogy 1868-ban mennyi előnyt adtunk a horvátoknak az autonómiával, de hát hálátlanok.

Josipovich újra védte a jó horvátjait; mire a többség a tárca költségvetését általában elfogadta.

A részleteknél Tomasits horvát képviselő hazafias beszédben fejtegette a horvátok ragaszkodását Magyarországhoz, a kik a millenniumra bizalmukat hozzák és kezet fognak a magyarokkal.

Ugron Gábor örömmel hallgatja a hazafias nyilatkozatot, sajnos, hogy nem minden horvát érez így.

A többség ezután a tárca költségvetését a részletekben is megszavazta.

A belügyi tárcánál Fluger Károly szász képviselő a közigazgatás javaslatát kérte.

Babó Emil a választási visszaéléseket, a választói névjegyzékek meghamisítását fejtegette. Beszéde végén határozati javaslatot nyújtott be a főispáni állásnak felelőség melletti átalakítására és minősítéshez leendő kötése végett, valamint a választási visszaélések meggátlása szempontjából.

Bujanovich Sándor fölhozza a girálti visszaéléseket, a csendőrség erőszakoskodásait, a tisztviselők korteskedéseit.

Kubinyi Géza ezzel szemben felhozza a stomfai és nyitrai választásoknál a néppárt fanatizmusát.

A vita folytatását holnapra halasztották.

TÁVIRATOK.

— **Az Ugron-bankett.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Az Ugron Gábor tiszteletére rendezett banketten Bartha Miklós felköszöntötte Ugront, a ki remek tószóban felelt, mondván, hogy lankadatlanul küzdeni fog nemzete szabadságáért.

— **Családi katasztrófa.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Steingaszner Ákos szegedi törvényszéki bírót és nejét, aki Dániel Ernő keresk. miniszter nővére, ma a lipótmezei tébolyda orvosa és ápolói s a szegedi rendőrség közbenjöttével mint örülteket Budapestre szállították. Steingasznerné már régóta idegbajos, férjén pedig 4 hete tört ki az elmebaj. Steingaszner kitűnő képzettségű bíró volt.

Laptulajdonos
SAUTTER GUSZTÁV

TAISZ JÓZSEF
kiadó.

Felelős szerkesztő
PLEININGER FERENC.

Hirdetések jutányos áron vétetnek fel kiadóhivatalunkban.

A Hunyadi és Zrinyi utcákra nyíló 3., illetve 2. sz. ezelőtt Szucsits Károly pécsi ügyvéd tulajdonát képező **ház** szabad kézből eladó vagy bérbeadandó.

Feltűnő!!!

— Párisi petroleum-izzófény-hüvelyek. —

Háziasszonyok! Takarítsatok petroleumot a párisi petroleum-izzófény-hüvelyek által.

Minden hüvely 15 kr.

Szabadalmazva minden iparállamban.

Nincs korom! Nincs szag!

A legrosszabb petróleum is meglepő világossággal ég.

Ezen hüvelyek légmentesen vannak elzárva és tartalmuk igen érdekes módon jut a petroleumba.

Ezen hüvelyek használata által legalább is olyan tény éretik el, mintha császár-olajat használnak, csak hogy míg a császár-olaj használata átlag literenként 6 krral drágább, addig ezen hüvelyek használata által a petroleum literje csak 1 és fél krral kerül többbe.

Használat előtt a lámpa gondosan megtisztítandó, mert ez a jó világosság főfeltétele. Ezután a hüvelyt, úgy amint van beledobjuk a petroleum tartóba. Sohasem szabad a lámpát egészen megtölteni, mert a bél égéséhez levegőre is van szüksége. A hüvely hatása 10 óra múltán észlelhető és több utántöltést is kibír. Ha ügyelünk arra, hogy a petroleum sohasé égjen teljesen ki, úgy darabonként 2-3 hétig használhatjuk e hüvelyeket.

Magyarországon egyedüli elárúsítója

Brand A. Budapest, Károly-körút 15. sz.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaczk az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van elzárva.

Eddig fölülmulhatatlan!

Maager Vilmos
féle
valódi tisztított

DORSCH MÄJOLAJ

(törvényesen védett csomagolásban)

MAAGER VILMOSTÓL

BÉCSBEN.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánltatik és rendeltetik mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítást el akarja érni. — Egy üveg ára 1 forint és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker. Heumarkt 3, valamint az osztr.-magyar monarchia legtöbb gyógyszerertárában.

Pécsen kapható: Sipőz István, Zeiga László, Erreth János és az Irgalmasok gyógyszerertárában; Reeh Vilmos, Spitzer fia, Köszl János kereskedésében.

Főraktár és főelárúsítás az osztr.-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, BÉCS,
III/3. Heumarkt 3.

Utánzatok hatóságilag nyomoztatnak.

**A legszebb
meghívók,
tánczrendek,
eljegyzési,
esketési és
látogató jegyek
készítettnek**

T a i z s J ó z s e f

könyvnyomdájában

P é c s e t t,

Mária- és megye-utca sarkán.